

det i § 10 mod brugen af rabatkuponer er, at denne rabatform skønnes at være præget af tilfældigheder og særlig svær at anvende for såvel forbrugerne som detailhandelen. Markedsføringslovens § 10 er således ikke begrundet i et af de nævnte hensyn i servicedirektivets artikel 16. Implementeringen af servicedirektivets princip om fri, midlertidig udveksling af tjenesteydelser medfører på denne baggrund, at bestemmelserne i markedsføringslovens § 10 ikke kan opretholdes over for tjenesteydere, der er etableret i et EU/EØS-land, og som leverer tjenesteydelser midlertidigt i Danmark.

Til nr. 4

Det fremgår af forarbejderne til bestemmelserne i markedsføringslovens § 11, at forbuddet mod brugen af købsbetingede konkurrencer skal sikre, at en række mere samfundsmæssige og etiske hensyn fortsat varetages. Markedsføringslovens § 11 er således ikke begrundet i et af de nævnte hensyn i servicedirektivets artikel 16. Implementeringen af servicedirektivets princip om fri, midlertidig udveksling af tjenesteydelser medfører på denne baggrund, at bestemmelserne i markedsføringslovens § 11 ikke kan opretholdes over for tjenesteydere, der er etableret i et EU/EØS-land, og som leverer tjenesteydelser midlertidigt i Danmark.

Selvom markedsføringslovens § 11 ophæves for tjenesteydere, som leverer tjenesteydelser midlertidigt i Danmark, vil der fortsat være mulighed for at skride ind over for villledende brug af konkurrencer i markedsføringen fra tjenesteydere, som levere tjenesteydelser midlertidigt. Denne form for handelspraksis er forbudt ifølge Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelig handelspraksis over for forbrugerne, bilag 1, som er implementeret i dansk ret i bekendtgørelse nr. 1084 af 14. september 2007 om urimelig markedsføring i forbrugerforhold.

Til § 8

Til nr. 1

Den foreslåede ændring er en konsekvens af ændringerne i nr. 2 og 3.

Til nr. 2-3

Nr. 2 og 3 (§ 2, stk. 1, nr. 8 og 10, i erhvervsfremmeloven) er rent indholdsmæssigt en videreførelse af den gældende lovs § 2, stk. 1, nr. 8. Med ændringerne sker der en adskillelse af de to områder akkreditering og metrologi, som i den gældende lov er samlet i ét nummer. Den foreslåede opsplnitning følger mønstret i

loven, hvor der i øvrigt sondres mellem akkreditering og metrologi.

Det foreslås desuden at indsætte et § 2, stk. 1, nr. 9, i erhvervsfremmeloven, hvoraf det fremgår, at økonomi- og erhvervsministeren kan iværksætte aktiviteter til fremme af standardisering. Ændringen er alene en præcisering af hjemmelen til økonomi- og erhvervsministerens årlige finanslovsbevilling til Dansk Standards aktiviteter på standardiseringsområdet. I forbindelse med den ressortmæssige overflytning af Dansk Standard til Økonomi- og Erhvervsministeriet pr. 1. januar 2006 vurderedes det, at der ved en bred fortolkning af erhvervsfremmelovens § 2, stk. 1, nr. 6, var den fornødne hjemmel. Som følge af de neden for nævnte foreslåede ændringer af loven, findes det imidlertid mest hensigtsmæssigt ved samme lejlighed at gøre bevillingshjemmelen helt klar og utvetydig.

Til nr. 4

Det foreslås i § 3 at indsætte en bemyndigelse til, at økonomi- og erhvervsministeren i en bekendtgørelse kan fastsætte regler, der er nødvendige for anvendelsen her i landet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 764 af 9. juli 2008 om procedurer for anvendelsen af visse nationale tekniske forskrifter på produkter, der markedsføres lovligt i en anden medlemsstat (gensidig anerkendelse), og om ophævelse af beslutning nr. 3052/95/EF.

Bemyndigelsen forudsættes anvendt til at udstede en bekendtgørelse med en række administrative bestemmelser i relation til forordningens anvendelse, bl.a. om det produktkontaktpunkt, der i henhold til forordningen skal etableres i hvert medlemsland, samt om den årlige afrapportering til Europa-Kommissionen om forordningens anvendelse, som ligeledes fremgår af forordningen.

Til nr. 5

Nr. 5 er i princippet en videreførelse af den gældende § 4, stk. 3, i erhvervsfremmeloven om delegation af administrationen af området vedrørende akkreditering og metrologi, jf. lovens kapitel 7, til Sikkerhedsstyrelsen. Økonomi- og erhvervsministeren kan delegere regeludstedelsen og administrationen af reglerne, hvorved også forstås konkret afgørelsesvirksomhed, til Sikkerhedsstyrelsen. Eksempelvis kan økonomi- og erhvervsministeren henlægge beføjelserne til at udarbejde regler i medfør af §§ 14-16 til Sikkerhedsstyrelsen. Derudover kan varetagelse af opgaver i forbindelse med udpegningen af det nationale akkrediteringsorgan delegeres til Sikkerhedsstyrelsen. Ved opgavevaretagelsen forstås ud over selve udpegningen blandt andet tilsynet med det nationale akkrediteringsorgan